

РЕШЕНИЕ

№ 285

гр. София, 17.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Попова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Никова, като разгледа дело номер 7328 по описа за 2011
година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

*Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от
ЗАНН.*

Образувано е по касационна жалба на „Евроком Божурище“ ООД
против решение от 05.05.2011г. на Софийски районен съд, 3 състав,
постановено по НАХД № 7185/2010г., с което е потвърдено Наказателно
постановление № 34 от 21.05.2010г. на Председателя на Съвета за
електронни медии. С последното на дружеството – касатор е наложена
имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл.126а, ал.5, т.
1 от ЗРТ за нарушение на чл. 125в, т. 1 от Закона за радиото и
телевизията.

Касаторът твърди, че атакуваният съдебен акт е неправилен поради
нарушение на материалния закон. Касационните му доводи,
систематизирани се свеждат до следното: липса на материална
компетентност на актосъставителя да съставя АУАН по отношение на
предприятия, осъществяващи обществени електронни съобщения по
смисъла на чл. 31, ал. 1, т. 1 от Закона за електронните съобщения;
изземване на правомощия на административнонаказващия орган - в
случая Председателя на СЕМ; касаторът не е адресат на разпоредбата,
която се твърди, че е нарушил и следователно не е субект на
административно нарушение; съществуват основания за квалифициране
на твърдяното нарушение като маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН в
съответствие с приетите от СЕМ критерии за отграничаване на
маловажните случаи при извършено нарушение на ЗРТ или други закони,
прилагани от този административен орган. Иска се отмяна на решението
и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът – СЕМ, чрез процесуалния си представител оспорва
касационната жалба и моли да се отхвърли като неоснователна.

Участващият в съдебното производство прокурор от Софийски градска
прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд, София град, като прецени събраните по

делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 ЗАНН и от надлежна страна.

При разглеждането ѝ по съществото на спора и след проверка на съдебния акт съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, настоящият касационен състав намира следното:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност пред СРС е било Наказателно постановление № 34 от 21.05.2010г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на „Евроком Божурище“ ООД на основание чл.126а, ал. 5, т. 1 от ЗРТ е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл. 125 в, т. 1 от Закона за радиото и телевизията.

След анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства СРС е приел от фактическа страна, че „Евроком Божурище“ ООД фигурира към месец април 2010г. в поддържания на основание чл. 33, ал. 1 от ЗЕС публичен регистър на предприятията, уведомили КРС за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения, като предприятие, заявило намерение да предоставя услугата „разпространение на радио и телевизионни програми“ на територията на град Божурище. При осъществена на 14.04.2010г. служебна проверка в рамките на СЕМ, в която участвала и св. [REDACTED] е констатирана липса на подадена информация под формата на актуализиран списък на разпространяваните от „Евроком Божурище“ ООД програми, както и на документите, свързани с придобиването на правата за разпространение на тези програми. Така посоченото задължение е следвало да бъде изпълнено до 24.02.2010г., когато изтича второто 6-месечие в рамките на задължението, установено в разпоредбата на чл. 125в от ЗРТ, в сила от 24.02.2009г. С писмо с изх. № 34-00-260/19.04.2010г. по описа на СЕМ, управляващият и представляващият предприятието е поканен да се яви за съставянето на АУАН. Административнонаказателното производство е образувано на 22.04.2010г. в СЕМ със съставяне на АУАН № 139/22.04.2010г. от св. [REDACTED] в присъствието на законния представител на дружеството за нарушение на чл. 125в, т. 1 от ЗРТ. Нарушението е описано от фактическа страна като непредставяне в рамките на втория законоустановен 6-месечен срок, изтекъл към 24.02.2010г., на актуализиран списък на разпространяваните от предприятието радио и телевизионни програми, както и на документите, свързани с придобиването на правата за разпространение на тези програми. Съставеният акт е предявен, подписан и препис от него е връчен на представителя на „Евроком Божурище“ ООД, който в същия ден 22.04.2010г. е представил писмени възражения с писмо с вх. № 34-00-260.

Видно от съдържанието на писмото и приложенията към него част от информацията под формата на актуализиран списък на разпространяваните програми е подадена по факс на 21.04.2010г. въз основа на програмна схема към 01.01.2010г.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено и процесното НП №

34/21.05.2010г., с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическото лице чрез налагане на имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл. 126 а, ал. 5, т. 1 от ЗРТ.

Установената от СРС фактическа обстановка кореспондира със събраните по делото писмени и гласни доказателства. От правна страна съдът е обосновал правни изводи относно наличието на административно нарушение по чл. 125в, т.1 от ЗРТ, извършено от „Евроком Божурище“ ООД и такива за потвърждение на наложената на дружеството имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл. 126а, ал. 5, т.1 от ЗРТ.

Така постановеното решение е правилно. Наведените в касационната жалба и поддържани в устните състезания пред настоящата инстанция касационни доводи са неоснователни.

Преди всичко от събраните по делото доказателства се установява, че актосъставителят [REDACTED] притежава материална компетентност по смисъла на чл.127, ал.1 от ЗРТ. Възраженията на касатора, че към момента на съставяне на АУАН № 139/22-04.2010г. актосъставителят не е надлежно овластен да констатира нарушения по ЗРТ са неоснователни.

Съгласно разпоредбата на чл. 127, ал.1 от ЗРТ нарушенията по този закон се констатира от длъжностни лица на СЕМ. По делото не е спорно, че актосъставителя [REDACTED] е служител на СЕМ, на длъжността „старши експерт“. Със заповед № 39/08.04.2010г. на председателя на СЕМ е видно, че към датата на съставяне на процесния АУАН, 22.04.2010г. е изрично оправомощена да съставя актове за установяване на нарушения по отношение на радио-телевизионни оператори. От представената по делото длъжностна характеристика от 24.04.2009г. безспорно се установява, че заеманата от нея длъжност старши експерт в Дирекция „Мониторинг“ на СЕМ, включва и съставянето на актове за установяване на административни нарушения. Така представените доказателства, преценени в тяхната съвкупност налагат извод, че актосъставителят притежава качеството длъжностно лице на СЕМ, което е достатъчно да обоснове материалната му компетентност по чл. 127, ал.1 от ЗРТ.

Възражението на касатора, че съгласно заповед № 39 от 08.04.2010г. на Председателя на СЕМ актосъставителят има компетентност да съставя АУАН единствено по отношение на радио и телевизионни оператори, а „Евроком Божурище“ ООД не е оператор по смисъла на ЗРТ, също е неоснователно. Преди всичко нормата на чл. 127, ал.1 от ЗРТ се отнася до всички нарушения по този закон и не обвързва правомощията на актосъставителя от качеството на нарушителя. Съгласно легалната дефиниция на чл. 4, ал. 2 от ЗРТ радио- или телевизионен оператор е доставчик на линейни медийни услуги (програми) за радио/телевизия въз основа на програмна схема. По силата на чл. 3, ал. 2 от ЗРТ линейни са медийните услуги, предоставени от доставчик на медийни услуги за едновременно гледане/слушане на предавания въз основа на програмна схема. Безспорно санкционираното дружество е доставчик на медийни услуги. В този смисъл е и поддържаното от касатора становище в хода на съдебното производство пред СРС. С оглед на представените в административното производство доказателства за наличието на

програмна схема към 01.01.2010г., следва да се приеме, че санкционираното дружество отговаря на определението по чл.4, ал.2 от ЗРТ. С оглед на това доводите му за липса на компетентност на актосъставителя предвид качеството на санкционираното лице се явяват неоснователни.

Изводите на районния съд, че касаторът е адресат на задължението по чл. 125в от ЗРТ в качеството си на предприятие, разпространяващо радио и телевизионни програми съответстват на установените по делото факти и на приложимия материален закон. От наличните по делото доказателства безспорно се установява, че „Евроком Божурище“ ООД е вписано в Публичния регистър на КРС на предприятията, уведомили комисията за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения – мрежи и услуги, създаден на основание чл. 33, ал. 1, т. 1 от ЗЕС. От този регистър е видно, че „Евроком Божурище“ ООД е вписано именно за услугата разпространение на радио и телевизионни програми, към датата на надлежно подаденото уведомление от 09.11.2000г. От легалната дефиниция на понятието разпространение на програми по §1, т.1 от ДР на ЗРТ, тълкувана във връзка с чл. 125к от ЗРТ относно съдържанието на предоставяната информация се налага извод, че адресат на задължението по чл. 125в, ал.1 от ЗРТ е предприятие, което действително разпространява радио и телевизионни програми и вписването в регистъра по чл. 33, ал.1, т.1 от ЗРТ само по себе си не е достатъчно да обоснове задължение за предоставяне на актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани със: 1. придобиване на правата за разпространение на програмите; 2. придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми.

В процесния случай в хода на административното производство са налице фактически установявания и доказателства, че дружеството е заявило както намеренията си да осъществява разпространение на радио – телевизионни програми, така и че действително е излъчвало телевизионни програми по кабелната разпределителна мрежа на гр. Божурище, въз основа на изготвена програмна схема към 01.01.2010г. В този смисъл е и приложеният от него списък на разпространяваните програми от 21.04.2010г. Поради това в случая качеството му на предприятие, разпространяващо радио и телевизионни програми по смисъла на чл. 125в, ал.1 от ЗРТ се явява доказано.

Доводите в касационната жалба, че правомощията на овластения от закона административнонаказващ орган – председателя на СЕМ са иззети от колективния орган-Съвета за електронни медии, който на свое заседание на 21.05.2010г., приема решение, с което възлага на председателя да издаде НП по отношение на Евроком Божурище ООД, като определя и размера на имуществената санкция също са неоснователни. Председателят на СЕМ черпи правомощията си по издаване на наказателни постановления за нарушения на ЗРТ *ex lege* - от нормата на чл. 127, ал. 2 от ЗЕС. При издаването на процесното НП председателят на СЕМ е упражнил именно тези си правомощия. Възлагането с решение на СЕМ е от значение за вътрешните отношения между колективния орган и неговия председател, но е ирелевантно за

35
правомощията по налагане на административни наказания по ЗРТ.

Възраженията в касационната жалба за неправилно приложение на чл. 28 от ЗАНН също са неоснователни. Извършеното от Евроком Божурище ООД не притежава белезите на маловажен случай, поради което съдът законосъобразно е отхвърлил доводите му да не бъде налагано административно наказание на това основание.

Предвид всичко изложено се налага краен извод, че при правилно установената фактическа обстановка изводите на СРС, в решаващия му състав, относно наличието на административно нарушение по чл.125 в, т. 1 от ЗРТ, извършено от касатора и тези за законосъобразност на наложената санкция по чл. 126а, ал.5, т. 1 от същия закон съответстват на материалния закон, поради което решението следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд, София-град, VIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.05.2011г. на Софийски районен съд, 3 състав, постановено по НАХД № 7185/2010г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

РЕШЕНИЕ

гр.София, 05.05.2011 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 3 СЪСТАВ, в публично съдебно заседание на девети ноември две хиляди и десета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛА ДОНЧЕВА

ЧЛЕНОВЕ:

при участието на секретаря ПАВЛИНА ХРИСТОВА и в присъствието на прокурора ....., като изслуша докладваното от съдия ДОНЧЕВА нахд №7185 по описа за 2010 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.127,ал.3 Закон за радиото и телевизията /ЗРТ/, обнародван ДВ бр.138 от 24.11.1998г. вр. чл.59 - чл.63 Закон за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на управляващия и представляващ "ЕВРОКОМ БОЖУРИЩЕ"ООД, подадена срещу наказателно постановление №34, издадено на 21.05.2010г. от председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което на основание чл.126а,ал.5,т.1 ЗРТ, на юридическото лице е наложена "имуществена санкция", в размер на 3 000лв., за осъществен състав на административно нарушение по чл.125в,т.1 ЗРТ, изразило се в това, че в качеството на предприятие, вписано в публичния регистър на предприятията, уведомили Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/ за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения, конкретно заявявайки намерение да предоставя услугата "разпространение на радио и телевизионни програми" чрез електронни съобщителни мрежи на територията на гр.Божурище, до изтичането на втория законоустановен 6-месечен срок, конкретно до 24.02.2010г., не е предоставило списък на разпространяваните програми и документите, свързани с придобиването на правата за разпространение, в разрез с изискването, установено в разпоредбата на чл.125в,т.1 ЗРТ - нов, обнародван ДВ бр.14 от 20.02.2009г., изменен ДВ бр.12 от 12.02.2010г.

В жалбата, подадена в законоустановения седемдневен срок /чл.127,ал.3 ЗРТ вр. чл.59,ал.2,предл.първо ЗАНН/, се поддържа искане

за отмяна на атакуваното наказателно постановление. Развиват се подробни съображения, обосноваващи незаконосъобразност, както от материалноправна, така и от процесуалноправна гл.т., на обжалваното наказателно постановление, както и се твърди "маловажност" на случая, по смисъла на чл.28 ЗАНН. Сочат се съществени процесуални нарушения в рамките на административнонаказателното производство, конкретно изразили се в неспазването на приложимите изисквания на чл.42, т.3 и т.4 и на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН при оформяне съдържанието на акта и на наказателното постановление, както и в игнориране на приложимите изисквания на чл.52, ал.4 и на чл.58, ал.1 ЗАНН. Твърди се също така, че изключителното правомощие, по аргумент от разпоредбата на чл.127, ал.2 ЗРТ, на председателя на СЕМ да реализира административното наказване, в случая напълно незаконосъобразно е било иззето и приложено от друг, при това колективен орган, а именно от СЕМ, който на свое заседание от 21.05.2010г. е взел решение да санкционира "ЕВРОКОМ БОЖУРИЩЕ"ООД в рамките на случая. Що се касае до материалноправните предпоставки за извършеното административнонаказателно санкциониране, те също са били оспорени, като са развити подробни съображения, видно от които констатациите на органите на административнонаказателното производство почиват на неправилна интерпретация на закона, тъй като в действителност санкционираното лице не е адресат на нормата, инкорпорирана в посочената като нарушена разпоредба на чл.125в ЗРТ. В случай обаче, че съдът приеме осъществен състав на нарушение, в жалбата се обосновават съображения за прилагане на хипотезата на чл.28 ЗАНН и отмяна на това основание на атакуваното наказателно постановление. В последния смисъл са доводите, че макар и след срока, изисканата от СЕМ информация, под формата на списък, все е била предоставена, както и се акцентира на факта, че санкционираното лице, заявявайки осъществяване на дейност, обвързваща го със спазване изискването на чл.125в ЗРТ, реално е сторило това за незначителни територия и брой население, респ. в този смисъл, а и от гл.т. установената в подобни хипотези практика на СЕМ, наложената санкция, макар и в минимален размер, се явява несъразмерно тежка, съпоставено със самото нарушение.

Защитникът на санкционираното лице, с приложено по делото пълномощно, в съдебно заседание поддържа искането за отмяна на атакуваното наказателно постановление, позовавайки се на съображенията, подробни развити в жалбата, като в допълнение се позовава и на некомпетентност на актосъставителя.

Представителят на въззиваемата страна, с приложено по делото пълномощно, в съдебно заседание пледира за потвърждаване на атакуваното наказателно постановление, изразявайки становище, че е налице безспорна установеност на административното нарушение, така, както е било описано в акта и в постановлението, вкл. досежно авторството на деянието, че правилно са приложени относимите материалноправни и процесуалноправни разпоредби, от компетентни длъжностни лица и са неоснователни доводите, сочещи на "маловажност" на случая.

Софийски районен съд, като взе предвид доводите в жалбата, с която е сезиран, съобрази становищата на представляващите страни, изразени в съдебното заседание и обсъди събраните по делото доказателства и налични материали, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за безспорно установено от фактическа страна следното:

По делото няма спор, а и видно от създадения и поддържан на основание чл.33,ал.1 Закон за електронните съобщения /ЗЕС/, публичен регистър на предприятията, уведомили КРС за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения, "ЕВРОКОМ БОЖУРИЩЕ"ООД фигурирало във въпросния регистър към месец април 2010г., като такава, заявило намерение да предоставя услугата "разпространение на радио и телевизионни програми" на територията на гр.Божурище, община Божурище, област София. При осъществена на 14.04.2010г. служебна проверка в рамките на СЕМ, в т.ч. с участието на св. [REDACTED] била констатирана липсата на подадена при регулатора информация под формата на актуализиран списък на разпространяваните от "ЕВРОКОМ БОЖУРИЩЕ"ООД програми, както и на документите, свързани с придобиването на правата за разпространение на тези програми, независимо, че това в случая е следвало да бъде направено към 24.02.2010г., когато изтекло второ 6-месечие, в рамките на установеното и приложимо правило, инкорпорирано в разпоредбата на чл.125в ЗРТ - нов, обнародван ДВ бр.14 от 20.02.2009г., в сила от 24.02.2009г. Доколкото непредставянето на информацията по чл.125в ЗРТ, при това в рамките на определените срокове, представлявало административно нарушение, видно от разпоредбата на чл.126а,ал.5,т.1 ЗРТ, с покана, инкорпориран в писмо, изх.№34-00-260/19.04.2010г. по описа на СЕМ, управляващият и представляващ юридическото лице - адресат на задължението, бил поканен да се яви за съставянето на акт за установяване на административно нарушение. Лично Юрий Ценков, в качеството на управляващ и представляващ

2.

“ЕВРОКОМ БОЖУРИЩЕ”ООД, се явил на 22.04.2010г. в СЕМ, където и в негово присъствие от страна на св. [REDACTED] било образувано конкретното административнонаказателно производство със съставянето срещу юридическото лице на акт №139/22.04.2010г. за установяване на административно нарушение по чл.125в,т.1 ЗРТ, от фактическа страна описано като непредставяне в рамките на втория законоустановен 6-месечен срок, изтекъл към 24.02.2010г., на актуализиран списък на разпространяваните от предприятието радио и телевизионни програми, както и на документите, свързани с придобиването на правата за разпространение на тези програми. Съставен, актът бил предявен, подписан и препис от него бил връчен на представляващия “ЕВРОКОМ БОЖУРИЩЕ”ООД, а ползвайки се от правото на възражения по акта, още в същия ден, а именно 22.04.2010г., в СЕМ с вх.№34-00-260 постъпили такива от управителя на юридическото лице, видно от съдържанието на които, както и на приложенията към тях, изисканата информация - само под формата на актуализиран списък на разпространяваните програми, била подадена по факс при регулаторния орган, конкретно на 21.04.2010г. Независимо от проявената на този етап от развитието на административнонаказателното производство активност от страна на “ЕВРОКОМ БОЖУРИЩЕ”ООД, последвало, конкретно на 21.05.2010г. издаване от председателя на СЕМ на атакуваното наказателно постановление №34, с което била ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическото лице, конкретно чрез налагането на “имуществена санкция”, в размер на 3 000лв., на основание чл.126а,ал.5,т.1 ЗРТ, за осъществен състав на административно нарушение, описано от фактическа и от правна страна по идентичен начин в обстоятелствената част на постановлението и в акта за неговото установяване.

С оглед доводите в жалбата и за проверка на обстоятелствата, възприети в акта и в наказателното постановление, по делото в качеството на свидетел е разпитана актосъставителката [REDACTED] [REDACTED] установила непосредствено нарушението, както и са приети писмени доказателства - решение №145 от 07.04.2010г. на СЕМ за избор на председател на СЕМ, заповед №39/08.04.2010г. на председателя на СЕМ, писмо, изх.№34-00-260/19.04.2010г. по описа на СЕМ, ведно с известие за доставяне, разпечатка от електронен вариант на публичен регистър на предприятията, уведомили КРС за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения - мрежи и услуги, писмени възражения по акта, депозирани на основание чл.127,ал.3 ЗРТ вр.

чл.44,ал.1 ЗАНН, актуализиран списък на разпространяваните от "ЕВРОКОМ БОЖУРИЩЕ"ООД радио и телевизионни програми, подаден в СЕМ по факс на 21.04.2010г., извлечение от протокол №18 от редовно заседание на СЕМ от 14.04.2010г., извлечение от протокол №19 от редовно заседание на СЕМ от 22.04.2010г., извлечение от протокол №20 от редовно заседание на СЕМ от 27.04.2010г., извлечение от протокол №21 от редовно заседание на СЕМ от 29.04.2010г., извлечение от протокол №22 от редовно заседание на СЕМ от 04.05.2010г., извлечение от протокол №23 от редовно заседание на СЕМ от 11.05.2010г., протокол №24 от редовно заседание на СЕМ от 21.05.2010г., становище на СЕМ относно критериите за отграничаване на маловажните случаи при извършени нарушения на ЗРТ или други закони, прилагани от СЕМ и разпечатка от интернет-страница на ГД"ГРАО" при МРРБ.

С оглед характера на настоящото съдебно производство и от гл.т. естеството на констатираното нарушение, съдът счита, че е взел необходимите мерки за разкриването на обективната истина, а същевременно е осигурил достатъчна възможност на всяка от страните да защити и обоснове позицията си по делото, респ. преценява, че събраните гласни доказателства чрез показанията на разпитаната свидетелка, обсъдени и във връзка с приобщените писмени материали, установяват безпротиворечиво гореизложената фактическа обстановка.

Предвид изложеното, съобразно наведените в жалбата доводи, но и като е задължен да извърши цялостна служебна проверка относно законосъобразността на атакуваното наказателно постановление, в случая от правна страна съдът приема следното:

Намира жалбата за процесуално допустима и счита, че същата следва да бъде разгледана досежно преценка основателността ѝ.

В тази връзка преди всичко, извършвайки проверка от процедурна гл.т., съдът, в разрез с твърденията в жалбата, не констатира съществени процесуални нарушения, както при съставянето на акта за установяване на нарушението, така и при издаването на атакуваното наказателно постановление. Счита, че образуването на административнонаказателното производство, съставянето на акта за установяване на нарушението и издаването на атакуваното наказателно постановление, е станало при спазването на предвидените в ЗРТ и в ЗАНН преклузивни срокове, като органите на административнонаказателното производство логично, в достатъчна пълнота, от гл.т. на правнорелевантни факти и в съответствие между възприета фактическа и юридическа формулировка на констатираното

3.

нарушение, са оформили съдържанието на акта и на наказателното постановление, като гаранция за правото на защита на санкционираното лице, включващо и възможността за пълноценно реализиране на правата в настоящото съдебно производство, образувано по жалба срещу наказателното постановление.

Само за пълнота на изложението следва да се отбележи, че съдът преценява като напълно неоснователни наведените в жалбата конкретни доводи за допуснати съществени процесуални нарушения в рамките на административнонаказателното производство, доколкото и преди всичко съобразно характера на нарушението, достатъчно ясно, в пълнота, а в т.см. и съобразно приложимите изисквания на чл.42,т.3 и т.4 и на чл.57,ал.1,т.5 ЗАНН, органите на административнонаказателното производство са посочили обстоятелствата на нарушението. В рамките на настоящото производство, в което е приложим принципът за разкриване на обективната истина и съдът е длъжен да реализира правомощие по цялостна проверка законосъобразността на атакуваното наказателно постановление, също само за пълнота на изложението следва да се отбележи, че дори да се приеме, че наказващият орган е игнорирал или не е реализирал коректно задълженията, чийто адресат е, съобразно разпоредбата на чл.52,ал.4 ЗАНН, то това също няма как да бъде преценявано като процесуално нарушение и то съществено такова, а твърдението, че препис от наказателното постановление не е бил връчен на санкционираното лице, така, както повелява приложимата разпоредба на чл.58,ал.1 ЗАНН, също очевидно няма как да бъде споделено, не само поради наличието на известие за доставяне, потвърждаващо противното, но и защото с връчването на преписа от наказателното постановление, свързаното с него, несъмнено най-важно право за санкционираното лице - да упражни в срок правото да обжалва постановлението пред съд, в рамките на казуса не просто очевидно е било гарантирано, но и практически пълноценно е било реализирано.

Що се касае до длъжностните лица - актосъставител и издател на атакуваното наказателно постановление, съдът счита, че в достатъчна степен обосновано, от гл.т. приобщените като писмени доказателства, съотв. заповед №39/08.04.2010г. на председателя на СЕМ и решение №145/07.04.2010г. на СЕМ, може да се приеме, че са били спазени приложимите изисквания на чл.127,ал.1 и ал.2 ЗРТ, респ., че актът е бил съставен, а атакуваното наказателно постановление е било издадено от компетентно длъжностно лице.

Видно от самото съдържание на наказателното постановление е, че негов издател в случая е лицето, заемало длъжността председател на СЕМ към 21.05.2010г., а фактът, че издаването на постановлението е било предшествано от дискусия на казуса в рамките на заседание на СЕМ, според съда по никакъв начин не обуславя обоснованост на извода, че в разрез с изискването на чл.127,ал.2 ЗРТ, издател на атакуваното наказателно постановление реално се явява СЕМ, като колективен орган.

Що се касае до заповедта, от която актосъставителят е черпил правомощията по съставянето на акта за установяване на нарушението, съдът също счита, че е несериозно да се твърди липса на компетентност, тъй като съдържанието на заповедта на председателя на СЕМ от 08.04.2010г. подлежи на цялостна оценка, като и следва да се обърне специално внимание на основанията за нейното издаване, а именно разпоредбата на чл.127,ал.1 ЗРТ, която и при положение, че се явява нормативната основа за компетентността на конкретния актосъставител, практически сочи да е налице такава за съставянето на актове за всички нарушения по ЗРТ, без да са релевантни особеностите на субекта на конкретното нарушение.

Налице са предпоставките за разглеждане на правния спор и по същество, а в тази връзка съдът преценява, че доколкото доказателствата по делото следва да се приеме, че убедително потвърждават възприетите от органите на административнонаказателното производство фактически констатации, конкретно, че "ЕВРОКОМ БОЖУРИЩЕ"ООД, в качеството на предприятие, разпространяващо радио и телевизионни програми, при положение, че към месец февруари 2009г., а и към месец април 2010г., е фигурирало в процесния публичен регистър при КРС, като не е спазило нормативно установеното изискване на всеки шест месеца да представя на СЕМ информация, включваща актуализиран списък на разпространяваните програми, ведно с документите, свързани с придобиването на правата за разпространението на тези програми, практически представяйки само актуализиран списък, при това без необходимото приложение едва на 21.04.2010г., т.е. след изтичането на 24.02.2010г. на втория шестмесечен период, от гл.т. влизането в сила на разпоредбата, въвеждаща изискването, то и в достатъчна степен се явява обосновано да се приеме, че юридическото лице, като несъмнен адресат на нормата, инкорпорирана в разпоредбата на чл.125в ЗРТ, е осъществило признаците от състава на административно нарушение, от своя страна

довело да ангажиране на отговорността му по чл.126а,ал.5,т.1 ЗРТ, която в случая е обективна, безвиновна.

Що се касае и до наложената с атакуваното наказателно постановление "имуществена санкция", в размер на 3 000лв., съдът преди всичко съобразява, че няма промяна в законодателството, считано от времето на извършване на нарушението, която да обуславя обсъждане на плоскостта на принципното правило, произтичащо от разпоредбата на чл.3,ал.2 ЗАНН, а и отчитайки, че санкцията е била определена в рамките на минимално предвидената от закона /от 3 000 до 7 000лв./, като съобразява също така, че не разполага с правомощия да заменя или да определя размер на санкцията под предвидения в закона най-нисък предел /в т.см. чл.27,ал.4 и ал.5 ЗАНН/, преценява в крайна сметка, че и в тази част са налице предпоставките за потвърждаване на постановлението, предмет на обжалване.

Само за пълнота на изложението и доколкото в тази насока също има конкретни доводи, наведени в жалбата, съдът намира за нужно да отбележи, че не приема "маловажност" на случая, от една страна съобразявайки, че макар и формално, констатираното нарушение засяга обществени отношения, конкретно такива, предмет на уреждане и защита със ЗРТ, важността на които самият законодател е отчетел, въздигайки в административно нарушение, при това скрепено с внушителна санкция, самото неспазване на сроковете в рамките на задължението, вменено с разпоредбата на чл.125в ЗРТ, при това без изобщо да е обвързал неизпълнението на задължението с реалното причиняване на вредоносен резултат, а и считайки, че макар в случая санкционираното лице да е предприело действия, насочени към изпълнение, независимо и след срока, на задължението, обстоятелство несъмнено отчетено при определянето на размера на санкцията, последната индивидуализирана в рамките на минимално предвидената, се касае за реализирано значително закъснение, при това непровокирано от никакви извънредни обстоятелства, а и последвалото изпълнение на задължението, вече при наличието на образувано административнонаказателно производство, е било частично такова, само с представянето на актуализиран списък на разпространяваните програми, но не и на нормативно установеното приложение към списъка, именно което и предвид изложеното, несъмнено според съда има значение, така че случаят да не може да бъде преценен като "маловажен".

Именно по развитите съображения в съвкупност, съобразно характера на настоящото производство, в рамките на правомощията си

и на основание чл.127,ал.3 ЗРТ вр. чл.63,ал.1,изр.първо,предл.първо
ЗАНН, СРС, НО, 3 СЪСТАВ

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №34, издадено на 21.05.2010г. от председателя на Съвета за електронни медии, с което на юридическото лице с фирма "ЕВРОКОМ БОЖУРИЩЕ"ООД, управлявано и представлявано от Юрий Ценков Ценков, ЕГН [REDACTED] е наложена "имуществена санкция", в размер на 3 000 /три хиляди/лева, на основание чл.126а,ал.5,т.1 ЗРТ, за осъществен състав на административно нарушение по чл.125в,т.1 ЗРТ, описано от фактическа страна в обстоятелствената част на постановлението и в акт №139/22.04.2010г. за установяване на административно нарушение.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ГРАД СОФИЯ, НА ОСНОВАНИЯТА, ПРЕДВИДЕНИ В НАКАЗАТЕЛНО-ПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС, ПО РЕДА НА ГЛАВА XII АДМИНИСТРАТИВНО-ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС, В 14-ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА СЪОБЩЕНИЕТО, ЧЕ Е ИЗГОТВЕНО.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

